Akbaba

VAZISIZ

Arzu Edilen Bir KADIN...

...OLMAK SİZİN ELİNİZDEDİR.

T. REKLÂM TİCARET

Saçlarınızın cazibesine, parlaklığına, ve sıhhatine, ihtimam etmelisiniz. Emniyetle kullanabileceğiniz tesiri en kat'i bir tek briyantin vardır:

NECİPBEY
BRİYANTİNİ

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: Leyläktar altında, 6 Oğlu var, Nilgün filimlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PUROdan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

İfaal 4-20

BASIN REKLÂM BÜROSU: TEL: 49450

YARA, YANIK, ÇIBAN ve EKZAMALARA KARŞI !

DERMOJEN

T. C.
ZİRAAT BANKASI

Tasarruf hesapları 1954 ikramiye miktarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Evler, apartman daireleri, traktörler ve ayrıca dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır.
İştirak şartlarını öğrenmek için 460 Şube ve Ajansımız emrinize âmâdedir.

SAYI: 109 — CİLT: 5 — 15 NİSAN 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Feragat!

Politikada bu kelimeyi İttihatçılarla beraber kaybetmiştik. Kara Kemal, şakağına kurşunu sıktığı gün, yelek cebinden üç buçuk kuruş çıkmıştı. Unutmayınız, milyonlarla oynayan adamdı o!

Ziya Gökalp Malta zindanına sürülürken, bir dost eli ona, demir alan gemide beş yüz lira yetiştirebildi!

Talât Paşa, yalnız fakir ölmemiştir. Fakir de yaşamıştır. Osmanlı İmparatorluğunun Sadrıazamı iken içtiği sigara, Selânik postahanesinde kâtip iken içtiği sigara idi!

Bir Bakırköy Kâtib-i mes'ulü vardı İttihatçıların: Gaziantepli Muhtar. Gündüz, hastalara şeker, francala karnesi ondan alınırdı. Akşam, kendi sofrasında, çamur gibi vesika ekmeği yer, üstüne de sade kahve içerdiler!

Onlar, partici değil, parti idealinin dervişleriydi.

Şimdi, 1954 seçimlerinin yoklamalarından sonra, bu türlü feragat kahramanlarını yalnız Demokrat parti saflarında görüyoruz: Başta İstanbul adayları olmak üzere, iki yüz kişi adaylıktan vazgeçmiş.

Demek ki, iktidar partisinin, dört yıl gönlünde büyüttüğü bir hayali kurban edecek, en az iki yüz idealisti var.

Bu, politika ahlâkımızda bir dönüm noktasıdır. D. P. şefleri, makineli ziraat, denk bütçe, suya ve ışığa kavuşan köy kadar, hattâ onlardan çok bununla öğünebilirler.

Yusuf Ziya ORTAÇ

— Zo, ötemi berimi ne yokloorsun?.. Burası tramvaydır, yoklama kurulu değil!..

(Togo)

Aday İlâhisi

Şol adayın gözü yaşı akar oy oy deyu deyu..
Seçim vakti bülbül olur şakar oy oy deyu deyu..

Sıkıştırır kemerini, ortaya kor hünerini,
Kebap eyler ciğerini, yakar oy oy deyu deyu..

Düşer hemen uzun yola, bu gidişle hali nola,
Selâm saygı sağa sola, çakar oy oy deyu deyu..

Durmaz gezer dağı taşı, gayet çoktur hem telâşı
Aka aka gözü yaşı, bakar oy oy deyu deyu..

Hasret kalmış koltuğuna maaşına yolluğuna,
Kellesine kuyruğuna takar oy oy deyu deyu..

Böyle söyler Abdal Nuri kimseye dokunmaz hayri
Yanımdan kim geçse gayri kokar oy oy deyu deyu!..

ABDAL NURİ

KARAGÖZ

Yazan : AKBABACI

— 51 inci FASLIN DEVAMI —

Karakuş — Ona, nasıl cevap vereceksin! Eğer verdiğin işareti anlarsa doğru olduğuna ben de inanacağım!

Karagöz — O bana, aşağıda bir tepsi baklava var, gel de beraber atıştıralım, demişti. Öyle değil mi?

Karakuş — Sence öyle!

Karagöz — Şimdi ben de buna cevabını vereyim de doğruluğunu anla! **(Karagöz iki parmağını bir parmağının üstüne at gibi bindirdikten sonra şehadet parmağını arkasına doğru kaydırır.)**

Karakuş — Bir şey anlıyamadım !

Karagöz — Anlıyamazsın, zahir!

Karakuş — Neye anlamıyayım, Karagöz Çelebi? Benim aklım yok mu? Üstelik gazeteciyim de!

Karagöz — Ey, anlıyamazsın, evlâdım, bu başka lisan! Bu lisanı bilmeden anlaşılmaz!

Karakuş — Ne dedin ona?

Karagöz — Yüzüne karşı söylemesi biraz ayıp kaçacak!

Karakuş — Neye?

Karagöz — Aleyhinde de!

Karakuş — Ay, benim aleyhim de mi söyledin?

Karagöz — Kusura bakma, öyle icap ediyordu!

Karakuş — Neden icap ediyor?

Karagöz — Baklava meselesi var, Söylesem gücenirsin!

Karakuş — Gücenmem, söyle!

Karagöz — Hatırında mi verdiğim işaret?

Karakuş — Hatırımda! İki parmağını açıp bir parmağının üstüne at gibi bindirdikten sonra, şahadet parmağını arkaya kıvırdın!

Karagöz — Hah, tamam! Sen bu dili öğreneceksin! Ne demek anlamadın mı?

Karakuş — Yoo!

Karagöz — Yanımdakini, yani seni atlatacağım, sonra da alt kapıdan zamkinos, dedim!

Karakuş — Lâf! Beni atlatacağını nereden çıkardın?

Karagöz — İki parmağımı açıp öbürünün üstüne bindirdim ya!

Karakuş — Atlatmak nereden çıkıyor?

Karagöz — Artık o kadarını o anlar!

BİZİM BUDAI..

(Yalçın Çetin)

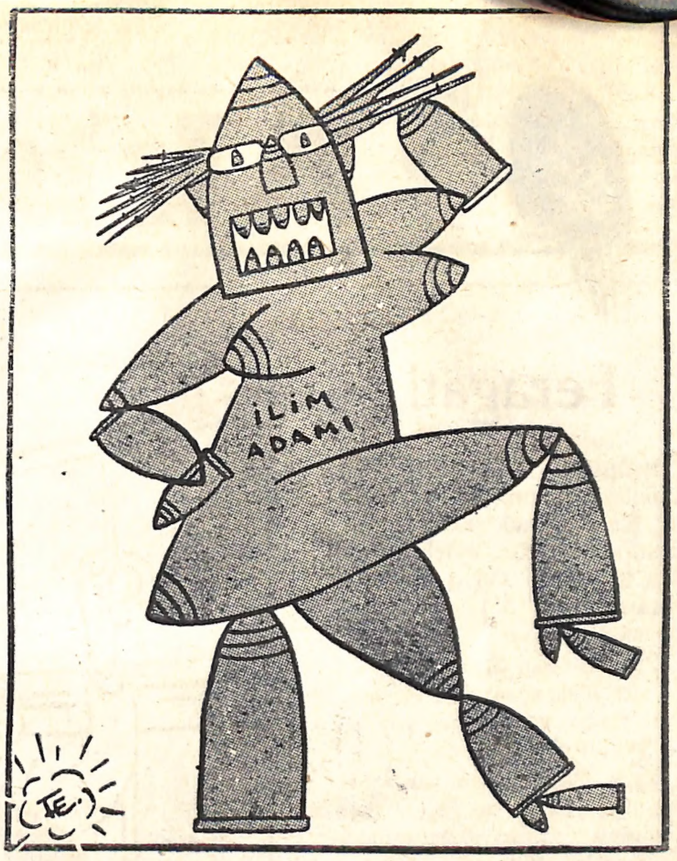

Dünya sahnesinin yeni artistli..

(Ferruh Doğan)

Karakuş — Arka kapıdan sıvışacağım nerede?

Karagöz — Parmağımı arkama çevirdim ya! Arka kapıdan zamkinos demektir. İşaret diliyle böyle konuşulur! Söyleyenden dinleyen arif gerek! Keene, öz Türkçesi gibi bir şey! Sen hangi gazetenin muhabirisin ?

Karakuş — Hürriyet'in!

Karagöz — Hangi Hürriyet'in?

Karakuş — Canım, memlekette kaç tane Hürriyet var Karagöz Çelebi?

Karagöz — Çoook, şimdi demokrasi devri... Eskisi gibi yalnız tek parti yok... Bin türlü hürriyet var...

Karakuş — Hayır canım, matbuattaki hürriyet bir tane...

Karagöz — Nasıl olur yahu, Şalcı Erim'in sövme, Yalçın ustanın sayma, Atay adayın övünne, Ahmet Emin'in dövünme hürriyeti hürriyet değil mi?..

Karakuş — Onlar başka... Bizimkisi sadece Hürriyet gazetesi...

Karagöz — Haaa, rahmetli Sedat Simavi'nin Hürriyet'i desene... E, anlayamadığına şaştım vallahi...

Karakuş — Neden?..

Karagöz — Merhumun başmakalelerini anladıktan sonra bizim işaret dilini haydi haydi anlaman lâzımdı...

Karakuş — Yoook, Karagöz Çelebi...

Karagöz — **(Karakuşun lâfını keser)** Dur yahu, dur... Beni lâ'la tutma... Hacivat ne diyor bakayım?

Hacivat — **(Eliyle bir daire işareti yaparak bir parmağını ağzına götürür. Ayaklarını koşar gibi yapar.)** Çabuk gel, toplanıp parti meselesi için konuşacağız, demek ister!

Karagöz — Vaşşş!.

Karakuş — Hayrola, ne oldu?

Karagöz — İyi haber vermedi!.

Karakuş — Ne dedi?

Karagöz — Anlamadın mı?

Karakuş — Hayır, anlamadım!

Karagöz — Amma da anlayışsız adammışsın ha! Bir de gazeteci olacaksın! Artık bunun anlaşılmıyacak nesi var? Kör körüne parmağım gözünde! İşaretini görmedin mi?

Karakuş — Gördüm, Eliyle bir daire işareti yapıp bir parmağını ağzına götürdükten sonra tepinir gibi yaptı!

Karagöz — İyi ya işte !

Karakuş — Kuzum, Karagöz Çelebi, ne dedi, pek merak ediyorum!

Karagöz — Tepsi pek kalaylı değil, çabuk gel, bakır çalacak! dedi.

Karakuş — Allah, Allah! Bunları nereden çıkarıyorsun?

Karagöz — Yahu, ayrı lisan bu! Bilmeden anlaşılır mı? Sen başka dil bilir misin?

Karakuş — Bilirim!

Karagöz — Ne bilirsin?

Karakuş — Fransızca, bir parçacık da İngilizce bilirim!

Karagöz — Rumca bilir misin?

Karakuş — Bilmem!

Karagöz — Neye öğrenmiyorsun yahu! Halim Alyot'dan biraz

ders alıp öğrensene! Yunanlılar şimdi hem dostumuz, hem de müttefikimiz değil mi? Gazeteci olacaksın!

Karakuş — Öyle ama!..

Karagöz — Halim Alyot da şimdi mebus oluyor! Bir başkasını bul, öğren! Hilmi Uran'dan öğren derdim ama, o da şimdi çile colduruyor!

Karakuş — Bilir mi?

Karagöz — Bilir mi de lâf mı, yutmuştur! Zaten evde Türkçe konuşulmaz ki, hep Rumca!.. Ben de iyi bilirim ha! Elenikasını bilirim!

Karakuş — Hangi mektepte öğrendin, Karagöz Çelebi!

Karagöz — Lisan mektepte öğrenilmez, evlâdım, mektepte yalnız okutulur. Numara alınır. Merakın varsa sonra kendi kendine birini bulur, öğrenirsin?

Karakuş — Lisan mektepte öğrenilmez olur mu Karagöz Çelebi!

Karagöz — Sen beni dinle, öğrenilmez! Ben gençliğimde mektepte dört yıl okudum. Arapça, Farsca, Fransızca, Bulgarca! Hiç birini öğrenmeden gürül gürül imtihan verip çıktım!

Karakuş — Rumcayı nasıl öğrendin öyleyse!

Karagöz — Çocukluğum Tatavlada geçti de ondan? Şimdi ben sana Elenika tarafından Rumca söylesem anlar mısın?

Karakuş — Anlamam!

Karagöz — İşaret dili de öyle! Öğrenmeden anlıyamazsın! Ama, istidadın var gibi. Yanımda biraz çıraklık et, öğrenirsin! Beni fazla lâfa tuttun. Kalkıp aşağıya ineyim, Hacivat, pisboğazdır, sonra bana tepsiyi yalamak düşer!

Karakuş — Peki, güle güle!

Karagöz — Sen farkına varmamış ol bu işin! Biraz sonra arkamdan aşağı inersin! Lokantada bir kahve içmek ister gibi yaparsın. Sana da buyurun ederiz!

Karakuş — Yok, sizin olsun, istemem!

Karagöz — Darılma yahu, gazeteciler pişkin adam olurlar. Baklavadan kaçılır mı?

Karakuş — Tatlı ile başım hoş değil!

Karagöz — Mutlaka tuzlu biberli mi olacak?

Karakuş — Meslek icabı!

Reis — (Çanı vurarak) Bir çeyrek oturumu tatil ediyorum! (Mebuslar, müzakere salonundan dışarıya çıkmıya başlarlar.)

Karagöz — Eyvah, işi çaktırdık!

Karakuş — Hangi işi !

Karagöz — Hangi işi olacak? Baklava tepsisini!

Karakuş — Ne münasebet!

Karagöz — Ne münasebeti var mı? Sana işaret dilini anlatayım derken, reis de farkına vardı, mebuslar da, hep birden hurya ediyorlar! Sakın beni tutayım, deme. Allaha ısmarladık, ben gidiyorum, sen ister gel, ister gelme!..

Karakuş — Dur, Karagöz Çelebi, yanlışın var. Meclis bir çeyrek ara verdi. Onun için herkes dışarı çıkıyor. Merak etme!

Karagöz — (Yerine tekrar oturarak) — Ya, öyle mi, içime biraz su serpildi!

— Sonu gelecek sayıda —

AKBABACI

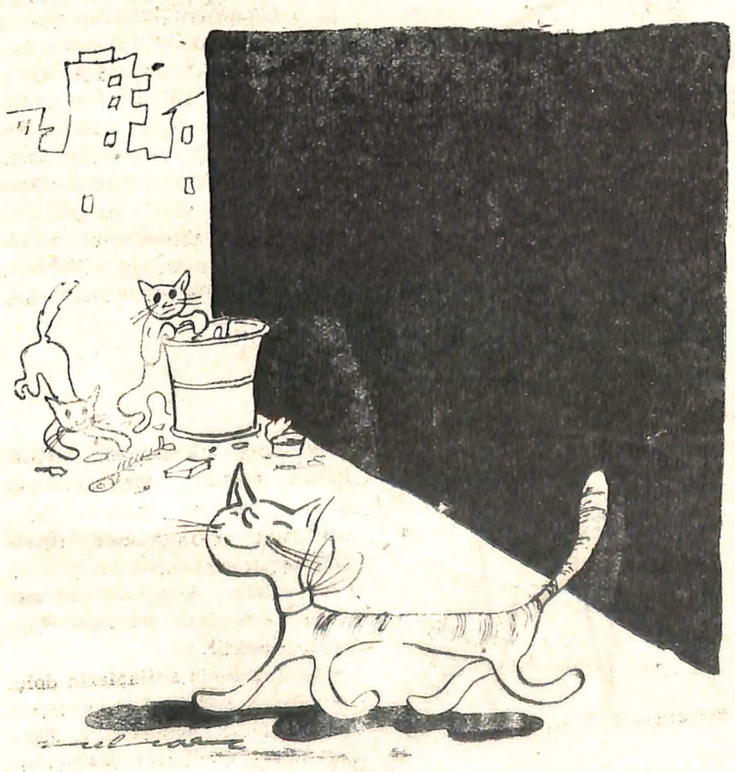

— Bizim Tekir cinsiyet değiştirdi!..
— Züppe!.. İnsanlara benzedi demek!..

(Nehar)

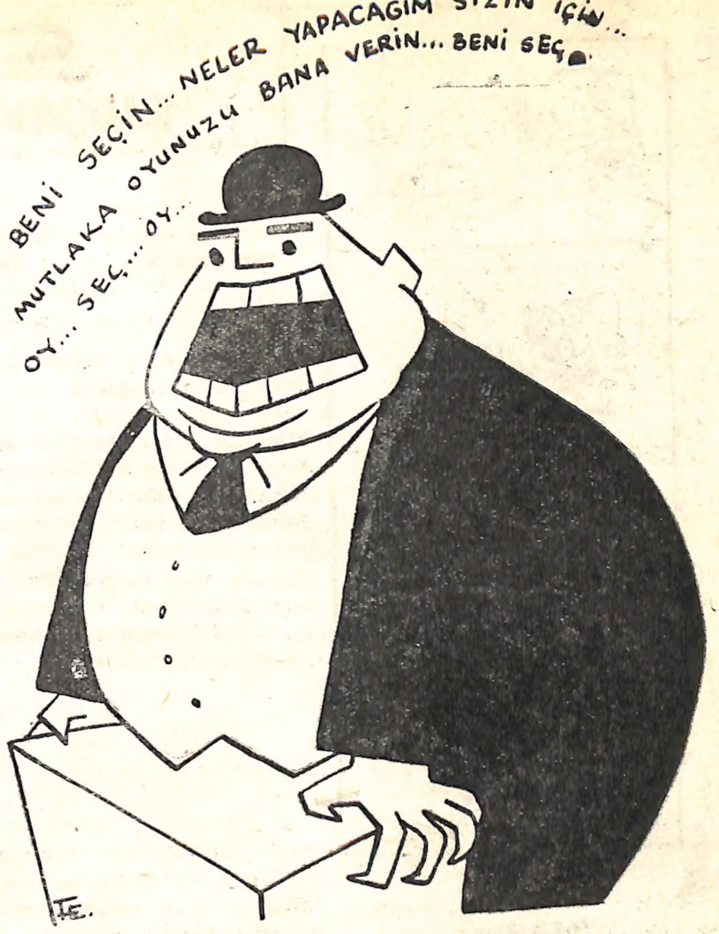

Karnından konuşan adam!.. (Vantirloğ)

(Ferruh Doğan)

Günün Fıkraları

REİS

Muhtar, seçmen kütükleri için kapı kapı geziyordu. Onların da kapısını çaldı:

— Aile reisiyle görüşmek istiyoruz... dedi. Küçük kız:

— Acık bekleyin, cevabını verdi, şimdi içeride annemle babam bunu konuşuyorlar. Neredeyse belli olur!..

○

İHTİYAÇ

Doktor, muayene olmak için gelen kadına şöyle bir baktı:

— Hanımefendi, dedi, sizin istirahate ihtiyacımız var...

— Nasıl olur doktor? daha dilime bile bakmadınız...

— Tabii bakmam, dedi doktor, çünkü en fazla dilinizin istirahate ihtiyacı var...

○

UNUTULAN SÖZ

Misafir traşçı mı traşçıydı. Gece yarılarına kadar oturduktan sonra bir de kapı arkası faslı yaptı. Nihayet:

— Size mühim birşey söyliyecektim ama, dedi, neydi acaba?

Ev sahibi taşı gediğine koydu:

— Galiba Allahaısmarladık diyecektiniz...

OLMAZ Kİ...

Karısından iyice şüpheleniyordu. Acaba ne halt karıştırıyordu bu kadın? Bir öğrenebilseydi... Bir gece, yine geç gelince, karısını karşıladı ve birdenbire:

— Doğru söyle, diye haykırdı, çabuk nereden geldiğini izah et..

Kadın şaşaladı:

— Aaa... Nasıl olur ayol? Hem doğru söyle diyorsun, hem izah et diyorsun. İkisi birden olmaz ki...

○

YARATILIŞ

Erkek, kadına sokulmuş, işliyordu :

— Emin olun hanımefendi, siz değil sade İstanbulun, hattâ dünyanın en güzel kadınısınız. Bu, muhakkak...

Kadın nazlı nazlı gülüyordu. İnanmamıştı!

— Siz dedi, böyle düşünmeseniz bile, nezaket icabı böyle söylersiniz...

Erkek hemen atıldı:

— Aman efendim, ben böyle söylemesem bile siz yaratılıştan böyle düşünürsünüz!

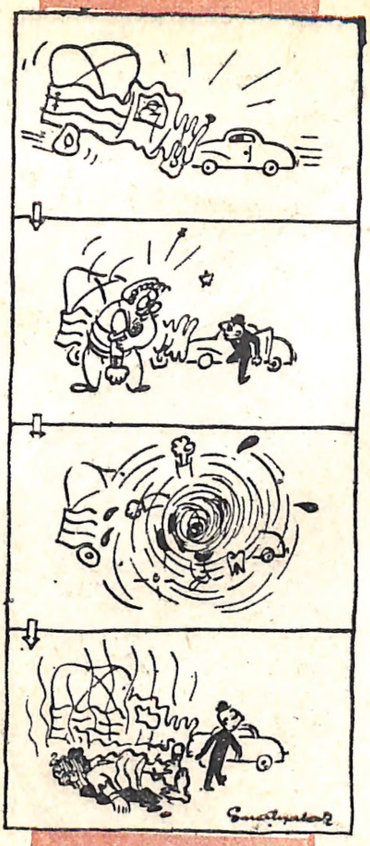

YAZISIZI..
(Suat Yalaz)

SEÇİM ŞAKŞAKÇILIK BÜROSU

Tam bir tarafsız taraflılığı ile Akbaba, adayların yardımına koşmağa devam ediyor. Akbaba seçim bürosu, şakşakçılık servisine bu hafta da Hüseyin Cahit Yalçın ile Salih Fuat Keçeci baş vurmuşlardır. Her iki değerli adam için de seçmenleri tavlıyacak nutuklar, afişler ve şarkılar hazırlamış bulunuyoruz.

Hüseyin Cahit Yalçın İçin Propaganda

Ey muhterem peder,

Müracaatınız, şakşakçılık servisimiz tarafından inceden inceye incelendi, sık dokundu, ince elendi. Geçim kabiliyetinizin çokluğu, seçim kabiliyetinizin yokluğu, gözünüzün açlığı ve karnınızın tokluğu düşünülerek, beyhud ezahmete katlanılmamasına, binaenalâzâlik partinizin iktidarı zamanında yapıldığı gibi, müracaatınızın ters yüzü reddedilmesine oy birliği ile karar verildi. Ancaaak, yaşınızın kemali, veçhenizin cemali, işinizin zevali göz önünde tutularak, şakşakçılık servisimiz sizin için şu tavsiyelerde bulunmağı faydalı gördü:

1 — Muhterem peder;

Tarihten ders alarak, Pier Lermit gibi, bir eşeğin sırtına ters binerek, köy köy, hane hane dolaşmalısınız.

2 — Halinize acındırmak için, yanınıza başka eşek almamalı, ancak, bir makiyaj takımı bulundurmalısınız.

3 — Köy meydanına geldiğiniz zaman, en son, köylü maskenizi suratınıza takmalısınız. Köylülerin, maskenizini indirmelerine, kanınızın son damlasına kadar nutuk çekerek mâni olmalısınız.

4 — Makiyajla tabanlarınızı yarık yarık yapmağı ayağınıza eski çarık giymeyi sakın unutmayın.

5 — Kırk yerinden yamalı olduğu halde, yine de görünmemesi lâzım yerlerinizi açıkta bırakan delik deşik bir pantalon giymeyi ihmal etmeyin.

Bu hazırlıklardan sonra, muhterem peder, köy meydanlarında sizi seyire çıkacak olanlara şu şarkıyı okursunuz:

Saçlarıma ak düştü
Bana rey bulamadım!
Zurna, kaval bak düştü
Başka ney bulamadım.
Daldım seçim seyline
Düştüm artık eline
Binmeğe eşek buldum
Başka şey bulamadım!

Şarkının neşeli havası dağılmadan, hemen şu seçim nutkunu çekersiniz :

«— Vatandaşlar!

Bakın, şu dört yılda ne hale geldim, ak saçtan yok saça düştüm. Allah sizi görmediğinizden, bizi gördüğümüzden etmesin!

Vatandaşlar! Eğer beni seçerseniz, yıllardır alıştığınız antidemokratik kanunları aynen muhafaza edeceğimize, bundan başka en antika antidemokratik kanunları yeniden koyacağımıza, elbette sizin de bizim kadar aklınız erer.

Muhterem peder, nutkun bu acıklı yerinde, daha acıklı olan şu şiiri okursunuz:

Seçimler geldi Fatma, gel şöyle yamacıma
Diller döktüm tam dört yıl, yok mu sende acıma?
Ben dayandım partiye, parti da- : yandı bana,
Siz de gelin hep birden dayanın amacıma.

SALİH FUAT KEÇECİ İÇİN HAZIRLANMIŞ SEÇİM NUTKU

Vatandaşlar!

Bendeniz «Kalkın ey ehli vatan» diye haykıran Namık Kemal ile aynı fikirde olduğum için, beni seçerseniz, ilk yapacağım iş, vatandaşları iktisaden kalkındırmak olacaktır! İktisaden kalkınmak demek, dışarıdan mal alıp, dışarıya mal satmaktır. Bütün mallar da bizde... Malın gözlerini toplayıp satmaktan başka çıkar yol yoktur. Bugün dünya piyasasında alıcı Amerikadır.. Memleketin ekonomisini elinde tutan, eskicilerimizdir. Eskicilerimizin mahalle aralarından topladığı hurda bakır, eski elbise, köhne eşyaları, memleketimize gelen Amerikan bahriyelilerine yuttursak, mukabilinde onlardan kaçak eşya, çakmak, açık saçık resimler, Amerikan cıgarası, naylon don alsak, memleket ihya oldu demektir.

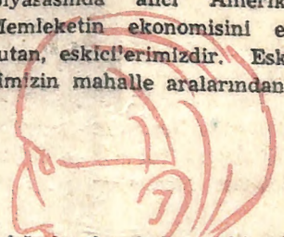

Memleketimiz antikalarla doludur. Amerikalılar da, antikaya bayılan antika adamlardır. Amerikalıların verdikleri traktörlere köylülerimiz çoluk çocuk binip, kasabaya sinemaya gidiyorlar. Dönüşte, traktörler bozulduğundan, sinema kapıları, kasaba yolları

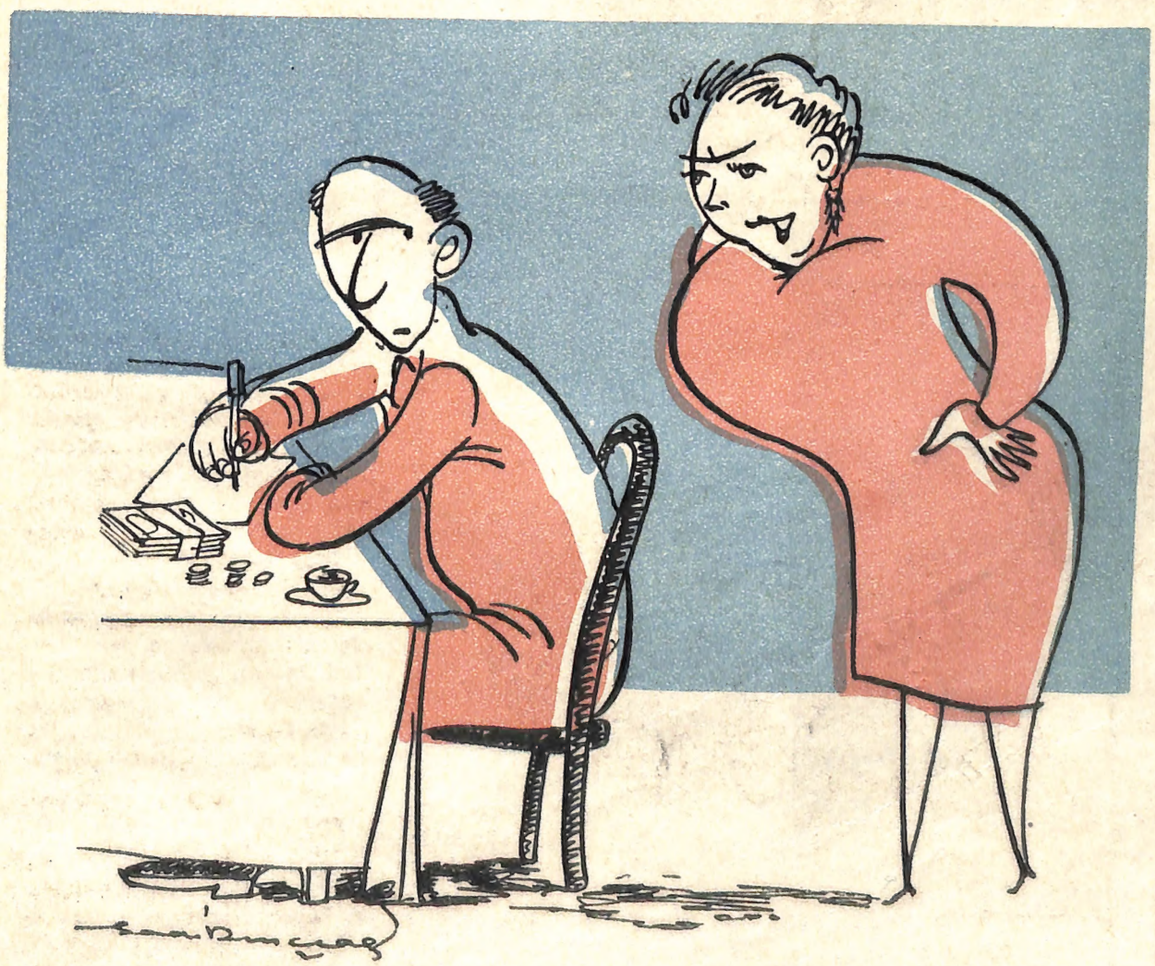

— Ayol, partiye beş yüz lira verip kendini aday yaptıracağına bana ver de bir elbise yaptırayım!..
(Şadi Dinççağ)

Sakalar

NORMAL

Esat Mahmut Karakurt, meşhur muharrir ve meşhur fotoğraf figüranı, C. H. P. hesabına Urfa'da aday gösterilmişti. Seçim bölgesini gezerken köy muhtarına sordu:

— E, söyle bakalım, sizin köyde büyük adam doğmuş mudur hiç?

Muhtar tereddüt etmeden başını salladı:

— Yoh ağa... Aha bizim köyde hirkes doğdiği zaman beyle bebek kader dogar....

O

HAYATIN BAHARINDA...

Buyan S.. edebiyatla çok meşgul olmuştu. Gayet romantik ve şairane konuşur ve sohbet esnasında bir yerini getirip henüz kırk yaşında olduğunu söyliyerek elliyi geçen yaşını saklardı.

Bir gün bir şairle konuşuyordu:

— Hayat ne kadar süratle akıp gidiyor, dedi. Onun tam kırk baharının bahçelerinden nekadar süratle geçtiğime bakıyorum da hayret ediyorum.

Şair gözlüklerinin üstünden baktı:

— Hayatın baharından çabucak geçmişsiniz ama, sonbaharında fazla eğlenmişe benziyorsunuz, dedi.

— Biri, listede adını görmediği için hafif bir kriz geçirmiş...
— Öbürü?..
— Öbürü de gördüğü için!..

(Togo)

traktörlerden geçilmez hale geliyor. Halbuki, biz bu hurda traktörleri alıp da Amerikalılara:

— İşte Fatih sultan Mehmedin İstanbulun zaptında kullandığı tanklar bunlardır! Desek, kapanın elinde kalır, alimallah, Amerikalılara top attırırız. Yaz ayları geldi. Musluklardan su damlamaz. Hırıltıdan başka ses gelmeyen bu muslukları, nargile marpucu, diye Amerikalılara satsak, acaipliklerden hoşlanan Amerikalılar, ağızlarına bizim muslukları alıp gezerler. Memlekete para yağar...

Amerikalılar, bizden hurda demir, teneke alıp, bunları otomobil, buz dolabı, çamaşır makinesi yapıp, tekrar bize satıyorlar. Ticaret bir alış veriştir, bir döner dolaptır. Biz de, bize sattıkları malları, tarihi eserlerdir, diye tekrar onlara okutalım. Zaten bizim antikacılar, eskiciler, meselâ umumi helâlardaki eski nalınlar, Hazreti Âdemin pabuçları diye yutturmuyorlar mı?

Bunlardan ders almalıyız...

Vatandaşlar! Beni seçerseniz, eski eşyalara, antikacılığa çok önem vereceğim. Bizde antikadan çok ne var!..

Aday — Anneciğim... Sen beni gör, ben seni göreyim!..

(Eflâtun Nuri)

Hırsızın Zoru

Komiser, başını telefonun yanına koymuş, masasının üstünde uyukluyor gibiydi. Birdenbire kapı açıldı, içeriye Şıpşak Ahmet girdi. Komiser, eski müşterisini hayretle karşıladı:

— Hayrola... Böyle gece yarısı, polissiz, kelepçesiz, burada ne arıyorsun?

Şıpşak Ahmet yutkundu:

— Dün gece Hantalzadelerin köşkünü soymuştum da... Kendimi teslim etmiye geldim!

Komiser, gözlerini dört açarak, doğruldu:

— Bu fazilet nereden esti?

Meşhur sabıkalı boynunu büktü:

Sonra ilâve etti:

— Bugün gazetelerde hırsızlık haberi çıkmayınca üstüme hücum etti. «Köşkü soydum!» diye beni aldatıyorsun, kimbilir geceyi ne uygunsuz yerlerde geçirmişsindir, dedi. kapı dışarı attı... Eğer siz beni tevkif etmezseniz yandım, gitti!..

İLMİ BAHİSLER

Tarihte ilk jigolo!

Akbaba, okuyucularını her çeşit bilim konusunda aydınlatmak için, memleketimizin en tanınmış bilginlerine baş vurmuş bulunuyor. Bu sayımızda verdiğimiz «Tarihte ilk Jigolo« yazısı, kadın, erkek, bekâr, evli her yaşta, her ırktan okuyucumuzu ilgilendirdiği için, bu kıymetli yazının yayınlanmasiyle bir âmme hizmeti yaptığımıza inanıyoruz.

AİLE müessesesinde, jigolonun, tarihin karanlık çağlarından beri var olduğunu, o zamanki mağaralarda yapılan ilmî araştırmalardan öğrenmiş bulunuyoruz. British Museum'daki Neanderthal Âdemın bile, bildiğimiz en eski bir jigolo olduğu, artık bugün bütün ilim dünyasınca kabul edilmiş bir hakikattir. Anlaşılıyor ki, jigololuk, insan hayatı ile beraber başlamıştır. Yontma taş çağındaki mağaraların duvarlarına, aldatılmış kocaların keskin boynuzları ile çizilmiş boynuz resimleri, en eski çağlarda da jigoloların bulunduğunu gösteren en inanılır tarihî vesikalardır.

Cilâlı taş çağında ise, boynuzların hem daha büyük, hem daha parlak, bazan da altın yaldızlı olması da anlatıyor ki, jigololuk tarih boyunca, medeniyetle beraber gelişmiştir.

Yazılı vesika olarak ilk jigololuğa dair eser, Milâttan evvel bilmem kaçıncı yüzyılda yaşamış olan meşhur tarihçi (Boyvozos)-un «Boynuzname» isimli kitabıdır. Boynuz alfabesiyle yazılan bu eserden bir özeti aşağıda veriyoruz:

★

Meraklı bir zat, dünya yüzünde dertsiz adam aramak sevdasına düşmüş. Yedi iklim, dört köşe, dünya kazan, o kepçe, aramadık taramadık yer komamış. Nereye gittiyse, kimi gördüyse, hepsi de kendinden dertli. Artık ümidini kestiği sırada, kendi gibi dertlilerden biri:

— Git, bir de falan zatı gör. Dünya yüzünde ondan dertsiz adam bulamazsın, diye sağlık verfmiş.

Meraklı zat, sağlık verilen adama gitmiş. Hakikaten kendisine söylendiği gibi, adam dert nedir bilmiyor. Ne borcu, ne harcı, ne bonosu, ne protestosu var. Bir eli altında, bir eli gümüşte. Bir karısı var, dünya güzeli, dağlar gazeli. Köşkü var, yalısı var, yazlığı var, kışlığı var. Uşakları, hallâyıkları, hizmetçileri bir ordu... Aradığını bulan zat sevinç içinde dertsiz adama koşmuş:

— Sayın bayım, demiş, ben senelerdir seni arıyordum. Dünya yüzünde senden gayri bir dertsiz adama rastlamadım. Allah rızası için söyle, yoksa senin de bir derdin var mı?

Dertsiz adam, misafirini buyur etmiş, ağaırlamış ve:

— Doğru, demiş, ben dünyanın en dertsiz adamıyım. Benden daha dertsizini bulmak zor. Bağlarım, bahçelerim, hanlarım hamamlarım var. Paramın hesabını bilmem. Amma...

Dertsiz adam bir ara duralamış:

— Benim de bir derdim var, şimdiye kadar kimseye açamadım, söyliyemedim. Dinle, sana anlatayım. Ben dilber gibi ,bir kız sevdim. O da beni çılgıncasına sevdi. Günün birinde evlendik. Dünyanın en mes'ut çifti biz dik. Derken, günün birinde karım hastalandı. Ne hekim, ne hoca, ne ilâç, hiç biri kâr etmedi. Günden güne çöktü, zayıfladı. Hekimler:

— Artık ümit kalmadı, daha bir gün ya yaşar, ya yaşamaz, dediler. Düşünün, ıstırabımın büyüklüğünü, kederimin sonsuzluğunu... Artık son dakikalarını yaşıyordu. Baş ucunda hocalar dua okuyorlardı. Beni yanına çağırdı:

— Sevgilim, sana gizli söyliyeceklerim var, herkes dışarı çıksın! Dedi. Sesi duyulmıyacak kadar zayıftı. Odada ikimiz kalmıştık. O andaki üzüntümü size anlatamam. Fersiz gözlerle yüzüme baktı. Dermansız parmakları ile elimi tuttu:

— Beni seviyor musun, söyle? Dedi.

— Bunu söylememe lüzum var mı, dedim, seni hayatımdan çok seviyorum.

— İnanmıyorum, İşte ben ölüyorum. Belki de şimdi, kollarının arasında can vereceğim. Ama erkeklere inanılmaz. Ben gözümü yumar yummaz, sen hemen arkamdan yeniden evlenirsin!

— Buna imkân var mı karıcığım?

— Evet evet, muhakkak evlenirsin...

— Gözüm kör olsun evlenmem.

— Ben erkekleri bilirim, evlenirsin.

— Senin üstüne gül koklarsam, şu kapıdan sağ salim çıkmıyayım.

O kadar üzülüyordu ki, onu bu halde gördükçe, ben de beraber ölmek istiyordum. Sahiden, ondan sonra başka kadın yüzü görmiyecektim. Ama bunu ölmek üzere olan karıma nasıl anlatacaktım?

— Beni seviyor musun? dedi.

— Seviyorum karıcığım. Senden sonra, bütün kadınlar bana haram olsun!

— Peki... Öyle mi? Mademki beni seviyorsun, mademki benden sonra evlenmiyeceksin, öyle ise kes...

— Aman hanım, aman iki gözüm, gözümün nuru, nasıl olur?

— Yaaa... Ben söylemedim mi? Biliyorum, benden sonra evleneceksin sen! Evlenmiyecek olsan, şıp diye keserdin!

Yemin. kassem, hiç biri kâr etmedi.

— Peki, mademki istiyorsun, keserim karıcığım, dedim.

— Beni kandırma. kes de göreyim, gözümün önünde kes!

Ne yaparsın birader? Hayatımdan çok sevdiğim karımın son arzusunu yerine getirmek lâzımdı. Gözünün önünde kestim, attım. Can havlinden, kanlar içinde dışarı fırladım. Hocalar, son dualarını yapmak üzere, can çekişmekte olan karımın odasına girdiler.

Ben kendimden geçmişim, bayılmışım. Kendime geldiğim zaman:

— Hanım nasıl? diye sordum.

Etrafımdakiler:

— Müjde!.. Müjde! Diye bağırdılar, hanımefendi kurtuldu.

Eeee... Öldürmeyen Allah öldürmüyor işte!.. Bir hafta sonra bizim hanım dipdiri oldu, ayağa kalktı. Gün günden rengi, kanı, canı geldi. Eskisinden bin kat güzel oldu. Ama bana da olan olmuştu. Artık biz onunla kardeş olmuştuk. Karımın güzelliğine bakıp bakıp yutkunuyordum. Fakat karım canlandıkça duramaz oldu. Nihayet «bir çaresine bak!» diye tutturmasın mı?

— Aman hanım... Etme, eyleme! Ben bu fedakârlığı senin için yaptım! Sen söyledin, sen istedin, arzunu yerine getirdim. Ama o, lâf dinlememeğe karar vermişti:

— Kuru kuruya sevmek neye yarar? Ya sen bir çaresine bak, ya da ben bakacağım, diye davattı.

— Gayri sıhhi müesseseler belediyece kapatılacakmış!..

— Tamaaam!.. Şimdi de bakkalsız, fırınsız, lokantasız kalacağız, desene!..

(Orhan Enez)

— Bu lokantanın her şeyi lezzetli!..

(Şadi Dinççağ)

— Peki, söyle bir yol da yapalım, dedim.

Uşaklarım arasında iri kıyım, tuttuğunu koparan, vurduğunu ezen bir zenci vardı. Karım bu adamı seçmesin mi?

Herifi çağırdım:

— Bundan sonra sana iş güç yok.

Adam, kendisini kovuyorum sandı:

— Yiyip içip yan geleceksin. Gez toz, kimse sana karışmıyacak.

Arap belki de çıldırdığımı sanmıştı.

— Yalnız, dedim, senden bir ricam var. Bizim hanımla arkadaşlık edeceksin. Bu da aramızda kalacak!

İş bu kadarla kalsa iyi. Zenci, benim püf noktamı bulmuştu bir kere. Onu da isterim, bunu da isterim diye tutturdu. Derdimi kimselere söylemesin diye bir dediğini iki etmedim. Ama, bu sefer de hanım, zenciyi beğenmez oldu. Başı boş bıraksam, daha fena. Namus belâsı...

— Seç bir tane daha karıcığım, dedim.

Evvelâ kapıcıyı beğendi. Ondan sonra bahçıvanı... Sırrımı kimsecikler duymasın diye neler çekiyorum. Şimdi bizim hanım, hâlâ denemekle meşgul. Dışarıdan bilen eden yok, beni dertsiz sanıyorlar. Dünyanın en dertsiz adamı işte benim.

Dünya yüzünde dertsiz birini aramağa çıkan zavallı: «en dertsizi bu olursa, var öbürlerini düşün!» diye acı acı gülmüş ve kendi kendine:

«İyi ki, dertsiz değilim» demiş!

Ateş Sin

ÇOK ŞÜKÜR

Yaşlıca bir kadın göz doktoruna sordu:

— Demek gözlük takınca okuyabileceğim, öyle mi?

— Tabii efendim, hiç merak etmeyin...

— Merak etmiyorum ama, dedi kadın, şimdiye kadar okuyup yazma öğrenemedim diye üzülüp duruyordum. Boşunaymış meğer...

○

FARKI NE?

Tiyatro dönüşü dolmuşta iki arkadaş konuşuyordu:

— Salon her akşam olduğu gibi yarı yarıya boş muydu?

— Yok bu akşam yarı yarıya dolu idi!

GÜLLER VE DİKENLER

Bazı adamlara, ayağını yorganına göre uzatmadı da, bu hale geldi derken zavallının hiç yorganı olmadığını hesaplamayız.

○

Kendi kendine gelen çorba sıcak olmaz.

○

Zaman da paraya benziyor. Lüzumsuz yere sarfedilmedikçe insana daima yetişir.

○

Hakettiğinden fazla alıyorsa dikkat edelim: Muhakkak senden de, benden de çalıyordur.

○

Yatağını nasıl yaptınsa öyle uyursun.

ALO.. ALO.. Burası Akbaba Radyosu!

Gözlük camı

— Allo, allo... Burası Akbaba radyosu!.. Tahammülünüz nisbetinde atıyoruz. İktisat ve Ticaret Vekâletinden tebliğ edilmiştir:

Uzun zamandan beri piyasamızda darlığı hissedilen, ve seçimlerle sıkı alâkası bulunan gözlük camı bol miktarda ithal edilmiş bulunmaktadır. Seçimlerimizin, seçim sağlığını düşünerek, ithal edilen bu gözlük camları, partililere şu şekilde tahsis edilmiştir.

Demokrat Partiye: 22 milyon penbe gözlük camı

Halk Partisine: 1 milyon siyah gözlük camı

Millet Partisine: İhtiyacı kadar dürbün

Köylü Partisine: Kurucular için 5 adet monokl ve partililer için de, camsız gözlük çerçevesi.

Kalkınma Partisine: Sadece göz.

Bulutlara ateş

— Allo allo... Sayın dinleyiciler... Haberlerimizi sallamağa devam ediyoruz. Kazlıçeşme bekçilerinden Ahmet Bekler, dün gece, saat on ikiye kadar bekledikten sonra, daha fazla bekleyememiş, bulutlara ateş etmeğe başlamıştır. Zorlukla yakalanan bekçi, bulutların ayı çalmak üzere olduklarını görünce, vazife hissile ateş etmek zorunda kaldığını, aksi halde Kazlıçeşme'nin karanlıkta kalacağını söylemiştir

Daha evvel bir kahvede çifte kâğıtlı ile esrar içtiği anlaşılan vazifeşinas bekçi, terfian tenvirat işleri müdürlüğüne tayin edilmiştir.

Kredi

— Akbaba radyosu inanılır kaynaklardan aldığı malûmatı okuyucularına bildirmekle şeref duyar... Muhtelif tabii ve sun'î âfetler sebebile, bilhassa seçim yüzünden mevcut stokları tükenen, tarlaları aday baskınına uğrayan, nutuk yüzünden ekinleri yanan köylümüze yardım olmak üzere, Vekâletler arası Koordinasyon kararına dayanarak, her haneye birer ton sabır taşı ile birer adet ya sabur levhası verilmesine başlanmıştır.

Zirai kalkınma

— Akbaba radyosu... Sayın dinleyiciler, biraz sabredin, şimdi neredeyse haberlerimiz bitiyor... Halk Partisi, iktidara gelince, müthiş bir hamle ile, zirai kalkınmaya hız vereceğini köylülere müjdelemiştir. Bu meyanda geniş devedikenli tarlaları meydana getirilecek, tohumu bulunduğu takdirde hamsi ekimine de başlanacaktır. Ticari alanda da dış memleketlere kuş yemi, horoz bina, şeytan minaresi ihraç edilecektir. Gözünüz aydın sayın dinleyiciler, siz de bittiniz, haberlerimiz de bitti... Dannnn!..

İSTANBUL KARMASI!..

(Güngör Özden)

— KARICIĞIM, MÜJDEEE!! LEYLÂ nın KOCASI ADAY SEÇİMİNİ KAYBETMİŞ!..
— NASIL, A
— HAYIR B

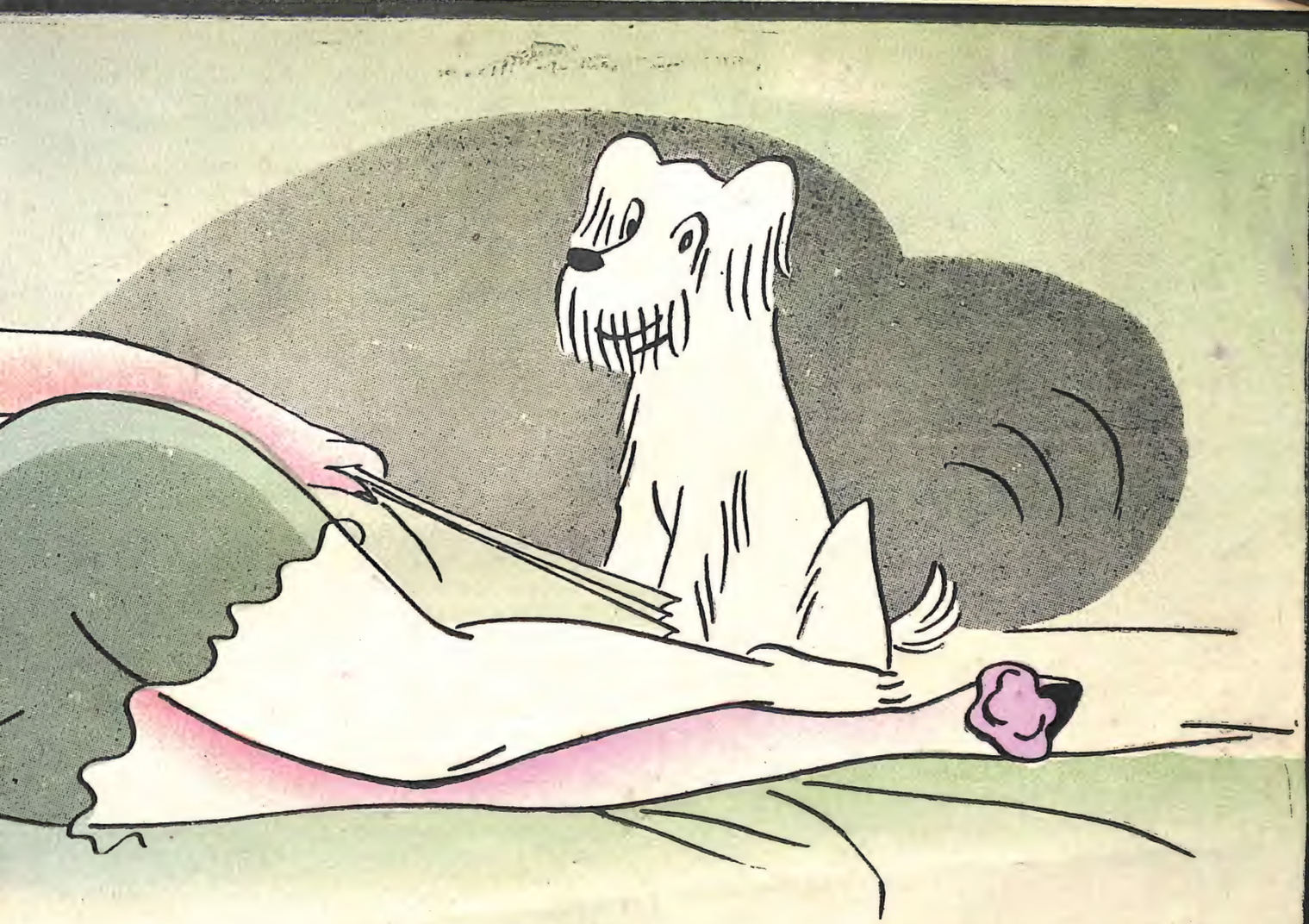

ACAK MISIN ? SEN AKLINI KAYBETMİŞSİN !..
O YOKLAMAYI KAYBETMİŞ !

-HERGÜN BAHŞİŞ VERİRİM, HER HAFTA SİNEMAYA YOLLARIM, HER AY BİR ENTARİ YAPARIM, DİYOR...
- İNANMA GIZ.. SANA SEÇİM NUTGU ÇEKMİŞ !..

kaları!

Yeniçeri ağasının borcu

YENİÇERİ Ağalarından birinin Musevi bir sarrafa otuz bin kuruş borcu varmış. Bir gün sarrafı çağırmış, deyin senedini zorla yutturmuş. Aradan biraz müddet geçmiş, Ağaya para lâzım olmuş. Yine sarrafa haber göndermiş, getirtmiş, demiş ki:

— Mişonaçi geçen defa sana zorla senedi yutturduktu değil mi?

— Sultanım sağ olsun.

— Yok yok... Ben öyle hak yemem. Borcumuz ne kadardı.

— Otuz bin kuruş.

— Şimdi sen bana on bin daha ver de şu bizim eski borçla beraber kırk bine bir senet tazeliyelim.

— Baş üstüne sultanım.

Yeniçeri Ağası bunun üzerine elini çırparak:

— Gel... (İçeriye giren uşağa) divit, kalem, kâğıt getirtmiş. Uşak kâğıdı, kalemi, hokkayı getirince sarraf oturduğu yerden kalkmış. Cebinden çıkardığı bir kâğıt helvesını Yeniçeri Ağasına uzatmış :

— Aman sultanım, senedi buna yazın.

— Neden?

— Ne vakit olsa yutacak değil miyim.

İkisinin ortası

BİRİ evli olduğu halde gayet müsterih, fakat diğeri gayet rahatsız iki arkadaş bir gün hasbihal ederlerken, rahatsız olan diğerinden esbabı istirahatini nasıl ve ne ile temine muvaffak olabildiğini sormuş. O da:

— İki evliyim ve daima ikisinin ortasında otururum, demiş.

Bunun üzerine, diğeri de naili istirahat olurum diye ikinci kadınla ızdıvaç etmiş. Rahat edeceğine eski rahatsızlığını aramağa başlamış. Bir gün gitmiş refikine demiş ki:

— Birader, ben senin dediğini yaptım. Yine rahatım yok. Hatta eskisinden ziyade rahatsızım.

— Ne yaptın?

— Ne yapacağım, ikinci bir kadın ile izdivaç ettim. Dediğiniz gibi ikisinin ortasında oturmak değil ya evde oturacak yer bulamıyorum. Bu ne iştir Allahı seversen.

— Evet. ben de iki zevcemin ortasındayım. Fakat şu şartla... Birine Hocapaşada, diğerine Kumkapıda ev tuttum. Ben de Beyazıtta oturuyorum.

— Ya!.....

İki evli

BİR adam her sabah Süleymaniye camiine gider ve ne kadar erken gitse diğer bir adamın daima kendisinden evvel geldiğini görerek canı sıkılırmış. Ne kadar erken davransa, yine ondan evvel gelemezmiş. Bir gün o zata sormuş:

— Efendim, ben bu camiin müdavimlerindenim. Her sabah namaza geliyorum, sizi mihrabın önünde buluyorum. O kadar çalıştım sizden evvel gelmeğe muvaffak olamadım. Zannedersem kuvvei kudsiyeniz var.

— Hayır azizim, iki evliyim.

Demiş. Bunun üzerine o daima geç kalan zat, ertesi gün ikinci bir kadınla izdivaç etmiş. Ortaklar daha ilk günü kavga ederek akşam ile yatsı arasında biçareyi kapı dışarı uğratmışlar. Zavallı adam ne yapsın! Dalgın dalgın dolaşa dolaşa Süleymaniye camiinin son cemaat yerine gitmiş bir köşeye büzülerek yatmış. Camii şerifin kapısı açılır açılmaz içeriye girmiş. Bakmış ki o daima kendinden evvel gelen zat yok.

— Yeni mahsul arpa çıkmak üzere imiş...

— Oh, oh, yakında kahve de bollaşacak demektir!..

(Ramiz)

Babasının oğlu

Tiryakinin biri, akşam üstü elinde tesbih yorgun, argın evine giderken yolda haşarı bir çocuk karşısına çıkıp saat kaç diye sormuş... Tiryaki de saatine bakarak on bir buçuk... olduğunu söylemiş.

Çocuk:

— Öyle ise demiş yarım saat sonra bize gel de bulaşık kaplarını yala!

Herif kızmış:

— Vay çapkın, bak yediği halta! Deyip tokadı yapıştırırken küçük yaramaz koşarak kaçmağa, herif de arkasından kovalamağa başlamış. Derken tiryakinin karşısına çocuğun babası çıkmış:

— Ne koşuyorsun böyle yahu?

— Senin oğlanı kovalıyorum!

— Neden?

— Neden olacak, yolda bana saati sordu on bir buçuk dedim. Çapkın, ne yapsa beğenirsin? Dilini çıkarıp: Yarım saat sonra gel de bizim bulaşık kaplarını yala demesin mi!..

Peder efendi, bir lâhza düşündükten sonra saatine bakıp cevap verir :

— Ayol ne acele edip koşuyorsun, daha yirmi beş dakika var!.

Hikâye:

BÜLBÜL ün çektiği

HOŞSOHBETTİ, ama pek sevmeşlerdi onu. Çünkü herkese batardı. Dilini tutamazdı. Yazı yazmağa merakı vardı. Ama ne olsa yazardı. Bir gün, zamanının tanınmış rejisörlerinden birine sordular:

— Kuzum, kimdir Hayri Özhan? Tanır mısınız?

— Tanırım tabii, dedi rejisör, her sene birkaç eserini reddederiz...

Bu suretle, Hayri Özhan'ı size takdim etmiş olduk. Ondan böyle bahsederler ama, o, kimler için neler söylemez. Bir gün, sanatkâr Bedia Muvahhit'lere davetliydi. Orada, Bedia'nın tanıdıklarından birini fena halde çekiştirmeğe başladı. Sanatkâr:

— Rica ederim Hayri bey, dedi, bahsettiğiniz zat benim yakın dostumdur...

— Öyle mi? dedi Hayri, o halde herifin kötülüklerini başka yerde anlatırım...

Kadınlar hakkında da gayet esaslı fikirleri vardır ha. «Kadınların bir sevgiliden saklıyacakları en güzel hâtıra, onu nasıl aldattıkları dır» der. Erkekler, bu bakımdan, pek talihli sayılmazlar. İster bekâr olsun, ister aldatılmış olsun, der.

Kadınları bu kadar hırpalamasının sebebi neydi Hayri'nin diye sorsalar, verilecek cevap şudur:

Efendim, bu meçhul şöhret, vaktiyle evlenmeğe karar vermiş ti. Daha doğrusu, evlenmek aklından bile geçmiyordu ama, bir sarışın kadını pek beğeniyordu. Bir gün, müşterek ahbaplarından Yılmaz Yeğiner'e:

— Selma hamfendi nasıl bir kadındır? diye sordu. Yılmaz Yeğiner de:

— Bilmem... dedi.

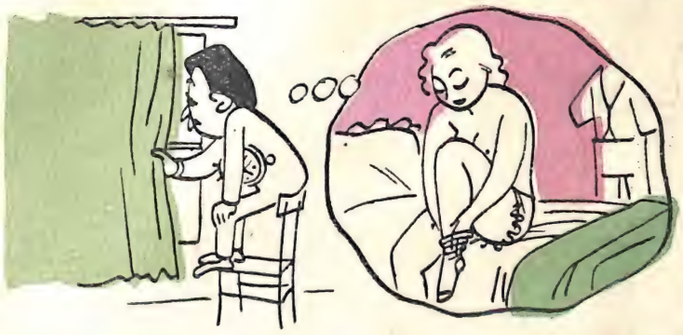

— Bana, kenar mahalleden gelme gibi görünüyor...

— Hiç zannetmem.

— Öyle değilse bile, o yolun yolcusu olduğuna şüphe yok...

Böyle dedi ama, Hayri, Selma ile uğraşmaktan da kendini alamadı. Günün birinde ve hayli gülünç şartlar altında ona sevgisini bildirdi. Birlikte, Beyoğluna alış verişe çıkmışlardı. Hayri:

— Selma hanım, biraz şu pastacıda dinlensek mi? Size pek mühim birşey söyliyeceğim... demişti. Selma:

— Canım, söyliyeceğiniz ne olabilir? Herhalde alacağım ayakkabıdan daha mühim değildir. Haydi şu ayakkabıcıya girelim, hem ben pabuç alırım, hem de siz söyliyeceğinizi anlatırsınız...

«Ah» diyordu Hayri içinden, «şu kadın milleti ıslah olmaz, vesselâm»...

Ayakkabıcıya girmişlerdi. Hayri, yavaşça kadının kulağına eğilmiş:

— Sizi çok seviyorum vallahi... demişti. Selma çıngıraklı bir kahkaha koyuvermişti:

— Siz mi? Ay, imkânı yok inanmam. Siz kadınları yerden yere vurursunuz ayol. Mutlak bunda da bir iş vardır. Ağzımı arıyorsunuz herhalde...

— Nerden hükmediyorsunuz bunu Selma?

— İnsaf edin. Niyetiniz ciddi olsa, böyle ayakkabıcıda mı söylerdiniz?

— Ne yapayım, siz istediniz. Yoksa ben pastacıda...

— Demek böyle bir mevzu konuşacağınız zaman ayakkabıcıyla pastacı arasında fark var sizce...

Verecek cevap bulamamıştı Hayri. Susmuştu. Ondan sonra ne diller dökmedi, ne hallere girmedi. Selma'yı fikrinden caydırmak ve teklifinin ciddiliğine inandırmak için. Hattâ sırf bu yüzden, uzun müddet dikkatli konuşmak zorunda bile kaldı. Sırf, kadınlar aleyhinde lâf etmemek için... Sakar adamdı çünkü...

Nihayet, günün birinde güzel Selma yola gelir gibi oldu:

— Size gelirim, dedi, ama bir şartla...

— İsterseniz bin türlü şart koşun...

— Yok, tek bir şart: Geldiğimi hiç kimseye duyurmıyacaksınız. En yakın arkadaşınıza bile...

— Ona şüphe mi ediyordunuz yoksa?

— Evet, şüphe ediyordum. Size güven olmaz da...

— Vallâhi, billâhi...

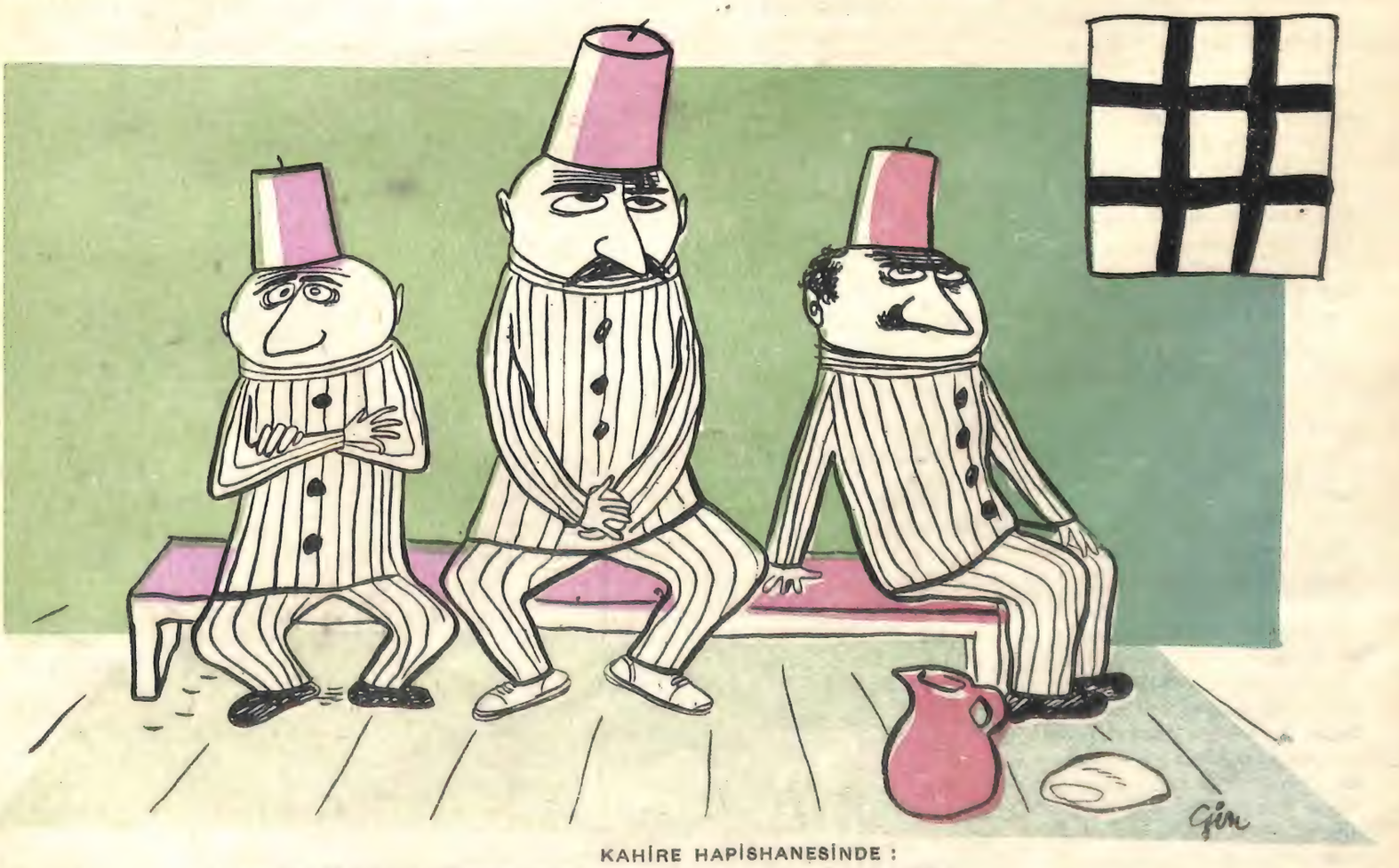

KAHİRE HAPİSHANESİNDE :

— Ben 25 şubatta «Yaşasın Necip» diye bağırdığım için tevkif edildim...

— Ben 26 şubatta «Kahrolsun Necip» diye bağırdığım için...

— Ben de 27 şubatta «Yaşasın ihtilâl» diye bağırdığım için!..

— Seni hınzır, seniii... Kürsülere çıkıp «Ben müstakilim» diye bağırıyormuşsun, ha?..

(İrfan Ulaş)

Nihayet inandırabildi. Randevu günü geldi. Hayri, apartımanını dehşetli süslem'ş, hazırlık yapmış tı. Sevgilisi ilk defa evine geliyordu. Heyecandan kalbi küt küt atmağa başlamıştı. Dakikalar bir türlü geçmek bilmedi. Nihayet mes'ut dakika geldi çattı. Ama Selma gelmedi. Vakit gecikti. Sel ma yine görünürlerde yok. Hayri apar topar beş kat merdiveni inip kapıcıya sordu:

— Kuzum, bana bir misafir gelecekti. Arayan soran olmadı mı?

Kapıcı başını kaşıdı, düşündü:

— Ha, dedi, bir garı geldi, seni sordu, nirde oturuyo diye... Beşinci gatta didim. Hemen: «Amanın pek de yüksekte oturiymiş» diye tumafile atladıynan gerisin geri bastı getti... O miydi ki acep?

Hayri daha fazlasını duymadı. Doğru yukarı çıktı. Telefona uzanırken, âletin zili acı acı öttü.

— Buyrun, bendeniz Hayri. Selma Hanım?

— Evet, benim. Merak edeceğinizi biliyordum da... Daha fazla üzmek istemedim. Efendim, malûm ya, bizim gibi o yolun yolcuları, yani kenarın dilberleri öyle pek yükselemeyiz...

Şırak. Telefon kapandı. Hayri o günden sonra Yılmaz'ı nerde aradıysa bulamadı.

— Hikâyeci —

DELİLİK

Işık, göz koyduğu adamın başkasiyle, hem de en yakın arkadaşiyle evleneceğini anlayınca sordu:

— Kuzum Perihan'cığım... Cevat seninle evlenecekmiş diye duydum. Daha önce beni istediğini, benim de onu reddettiğimi söyledi mi?

— Hayır, dedi Perihan, açıkça söylemedi ama, ima etti: Seninle nişanlanmadan önce az daha bir deli'lik ediyorum, dedi...

ARAMAK

Neclâ ile Süheylâ, Muallâ'yı çekiştiriyorlardı. Muallâ yeni evliydi. Neclâ:

— Zavallı ömrünü koca aramakla geçirdi... Diyordu. Süheylâ alay etti:

— Evet, şimdi de kocasını aramakla geçiriyor...

DEĞİŞİKLİK

Uzun müddet sevişmişler, sonra da evlenmişlerdi. Bir arkadaşı kadının ağzını aradı:

— Nasıl, evlilik hayatından memnun musun?

— Değişiklik fazla değil ki, dedi yeni evli, önceleri geceyarısı olsa da gitse derdim, şimdi gece yarısı oldu, artık gelse diyorum...

Dünya Karikatürleri

Öğretmen — Kim üfledi bakayım?!.. — Fransız —

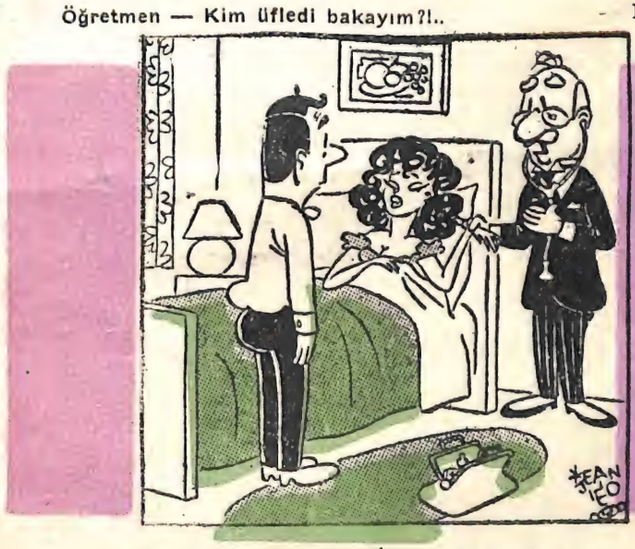

— Karınızın sinirleri bozuk... İsterseniz bir iğne yapayım, isterseniz bir elbise yapınız!..

— Fransız —

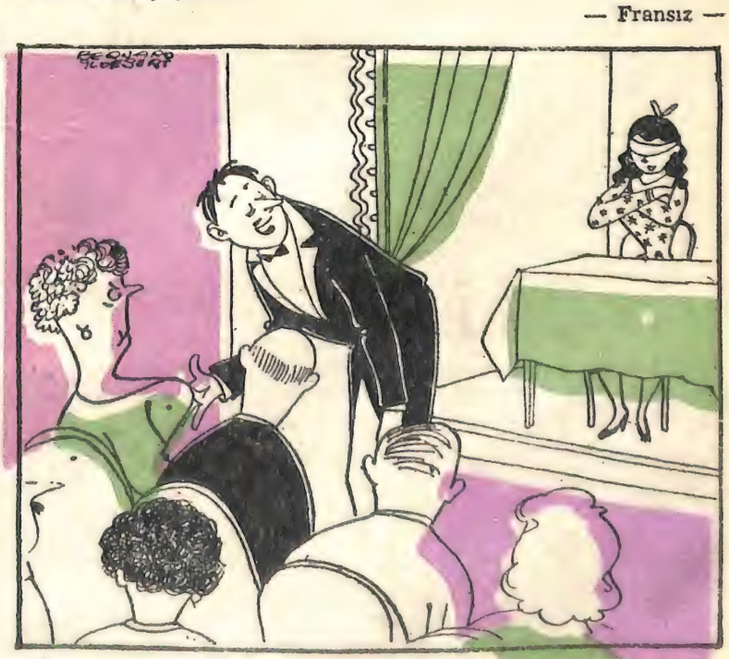

İpnotizmacı — Medyum!.. Söyle bakayım: Avucumda ne var?!..

— Fransız —

Akbabanın Romanı: 8

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Resimleyen: Suat YALAZ

— Peki, dedi, sen kazandın.

Sonra kızın koluna girip arka sokaklardan birindeki otele doğru sürükledi.

★

— İyice soyunmana lüzum yok.

— Öyle mi?..

— Evet, bir kısmı üstünde kalsın.

— Meselâ neler?

— Ayakkaplarınla çorapların. Bir de şu...

— Peki... Nasıl hoşuna gitti mi?

— Evet.

— Çok yakışıklı bir adamsın, sevgilim. Arada sırada, senin gibi birisiyle beraber olmak çok iyi...

— Öbürleri pek mi berbat şeyler?.. Hayır, yerinden kıpırdama. Bir dakika dur.

— Peki nasıl istersen. Evet, ekseriyeti fenadır.

— İsmin ne?

— Mine. Daha durayım mı?..

— Hayır, şimdi buraya gel bakalım... Çok hoş bir kokun var, Mine

— Arpej. Ayrıca yapmamı istediğin birşey var mı?..

— Yoo, canım ne isterse...

— Ne olursa mı?

— Evet.

— Bazan senin gibi delikanlılar beni yadırgar da.

— Ben yadırgamam korkma.

— Ama kadınlarla düşüp kalkıyorsun tabii?

— Çok iyi... Çok iyi

— Elektriği söndürmemi istemez misin?

— Hayır. Seni rahatsız etmiyorsa dursun. Güzelliğini seyretmekten hoşlanıyorum.

— Öyleyse dursun.

Daha sonra:

— Bana ismini söylemedin bu da olur mu ya...

— Tevfik.

— Güzel bir isim.... Cebinden sigara paketini verir misin, şekerim?.. Teşekkür ederim. Seviştikten sonra sigara içmeye bayılırım. Sana birşey söyliyeyim mi?.. Bu hayata atıldığımdanberi beni tam mânasıyla tatmin eden ilk erkek sensin. Sahi söylüyorum.

— Ben de seni çok, hem de pek çok sevdim...

— Sevgilin yok mu?

— Hayır, pek var sayılmaz.

— Elbette.

— Geç oldu artık gitmeliyim. Fabrikada beklerler.

— Hakikaten busefer çok geç kaldık. Sen herkesle böyle uzun müddet oturur musun?

— Hayır ekseriyetle bir, bir buçuk saatte kaçarım.

Yataktan kalkıp giyinmeye başladılar. Tevfik,

— Bu, dedi, bana para meselesini hatırlattı.

— Borcun yok, şekerim... Benim bir hediyem olarak kabul et.

— Olmaz.

— Olmaz.

— Sahi söylüyorum. Bunun için boşu boşuna benimle münakaşaya kalkışma.

— Çok budalasın. Bunu yapmamalıydın...

— Hem biliyor musun Tevfik ne zaman canın isterse gel beni bul. Senin için bütün müşterilerimi atlatırım.

★

Tevfik, ertesi sabah Semiha'ya telefon edip, akşam üstü buluşmak üzere söz aldı.

Lâmia da ona bir not göndererek serbest olduğunu, Tevfik ne zaman isterse gidip onu göreb'leceğini bildirmişti.

Fakat delikanlının gözü şimdilik onları pek görmüyordu. Aklı fikri hep o Suna denen sarışın kızdaydı. Kızın adresini bilse işi nisbeten kolaylaşacaktı. Fakat bu da o kadar güçtü ki...

Semihayla Tevfik, otomobile atlayıp Yeşilköye gitmişler, yemeği orada yedikten sonra geri dönmüşlerdi. Akşam üstü doğru Beyoğluna çıkıp, her zaman gittikleri gazinoya girdiler. Bu akşam yalnız kalmak istiyorlardı çünkü şöyle rahat rahat görüşemiyeli bir hayli olmuştu.

Semiha:

— Sırf değişiklik olsun diye seni buraya getirdim, dedi.

Tevfik içinden, «demek değişiklik olsun istemiş ha...» diye düşündü, «aman ne komik...»

— Senin bir üzüntün var galiba Tevfikçiğim. Buluştuğumuzdanberi, hep kafan başka yerlerde dolaşıyor. Benim sözlerimi dinlemiyorsun bile... Yoksa âşık mısın?..

— Ne münasebet, kardeşimi düşünüyordum.

— Benim zavallı sevgilim...

Semiha böyle diyerek, bir biçimine getirip, Tevfiğin elini yakaladı, öptü. Yemekten evvel bol bol içmişlerdi. Semiha daha sofradan kalkmadan körkütük sarhoş oldu. Yüksek sesle ileri geri konuşuyordu. Etraftan da onları dinlemeye başlamışlardı. Tevfik, bir aralık Semihayı susturmaya çalıştıysa da beceremedi. Kadın iyice sarhoştu. Daha fazla üsteler-

se bir rezalet çıkabilirdi. Derken karşı masalardan birinde oturan delikanlılardan biri;

— Şu jigoloya bak, diye seslendi.

Arkadaşları gülüştüler. Öbürü gene tekrarladı:

— Aziz'm, herif resmen jigolo. Haline baksanıza.

Tevfik birden o adamların yanında Suna'yı gördü. Zaten birden sinirlenmişti. Kendine kızıyordu. Fakat işin içinden sıyrılmayı ne kadar isterse istesin artık bir defa olan olmuştu. Kendini tutmaya çalıştı ama sarhoş sarhoş fena dokunmuştu. Haykırdı:

— Sen kime jigolo diyorsun. Sıkıysa gel de burada söyle bakayım.

Öteki de sarhoştu. Yerinde oturmayı erkekliğine yedi-remedi.

— İşte geldik bakalım, diye Tevfiğin yanıbaşına damladı.

— Jigolo olmasan sinirlenmezsin. Erkeklik öldü mü be... Burada herkes yemek yiyor, senin zırıltını mı dinliyeceğ'z?..

Bu sözler Tevfiği zıvanadan çıkarmaya kâfi gelmişti. Herifin yakasına yapıştı. Şimdi tam Amerikan filmlerinde gördüğümüz cinsten bir kavga başlamıştı. Gazino halkı, onları ayırmaya çalışacak yerde ayağa kalkmış, heyecanla seyrediyordu. Tevfik bütün çevikliğine rağmen gene de iri yarı hasmını yenecek durumda değildi. Adamın arkadaşları da boyuna cesaret veriyorlardı.

— Haydi Ali. Vur. Yaşa. Vur ulan vur. Dağıt şu pis herifin çenesini.

Neyse garsonlar ve meyhane sahibi imdada getişip onları ayırdılar. Yoksa alimallah Tevfiğin hali haraptı. Semiha da heyecandan bembeyaz kesilmişti.

Tevfiğin ağzından kanlar akarak otomobile bindikleri zaman Semiha:

— Aşkolsun Tevfik, dedi, kırk yılda bir defa başbaşa kalmak istediğim için mi böyle hareket ettin. Hem akşamımız zehir oldu, hem de senin yüzün gözün dağıldı, diye söylendi.

(Devam edecek)

— Nasıl, karından memnun musun?

— Çok... Ben bulaşıkları yıkarken o da bana radyo çalıyor!..

— İtalyan —

Dünya Mizahından

Açıkgöz

Mösyö Pleindidé, anadan doğma Parisliydi. Ama taşrada akrabaları vardı. Bir gün, bu akrabalarından biri, Bonaventure, kalkıp memleketinden çıkageldi Parise. Bu uzak akraba, bir nevi hacı ağaydı. Ama, oldukça saf bir gençti. İlk defa geldiğinden, alık alık etrafına bakınıyor, ne yapacağını, ne edeceğini bilemiyordu. Bir akşam, kahvede otururlarken:

— Amca be, dedi, ne çok kadın var burda be...

Pleindidé, gururu okşanmış bir mütehassıs edasiyle güldü:

— Hıh, dedi, bu birşey mi? Hele şöyle Champs-Elysées tarafına doğru yürü, o zaman görürsün kalabalığını...

Bonaventure yerinden kalktı. Pleindidé sordu:

— Nereye?

— Dediğin tarafa doğru yürüyeceğiz ya işte...

— Yok canım, ben söz temsili söyledim. O yana yürürsün. Bakarsın kadınlar akın akın öteye beriye girip çıkıyorlar. Hani gişe var önlerinde... Önce durur seyredersin. Bakarsın meselâ ihtiyar buruş buruş kadınlar gelir. Aldırmazsın onlara... Sonra sıska, uzun oldu mu ona da boş ver... Ama şu sırım gibi tazeyi görüyorsun ya...

Bonaventure etrafına bakındı:

— Hani, nerde?

— Ulan, lâf olsun diye anlatıyorum. Gezdiğin yerde demek istiyorum. O sırım gibi kızı gördün mü, hemen peşine düşersin. O gişelerden birine yaklaştı mıydı, sen daha atik davranır, öne geçersin. Bileti alır, girersin içeri. Kız bilet almak ister. Gişedeki kadın: Önden geçen bay aldı... der. O da arkandan gelir, sana der ki:

— Size borcum ne beyfendi?

— Hiç dersin sen, hiç borcunuz yok bana, küçük hanım.

Kız dayatırsa, sen o zaman:

— Rice ederim efendim, bu kadar ehemmiyetsiz birşey için ısrar etmeniz bana hakarettir ama..

Bonaventure, ağzının suları aka aka:

— Tabiî hakarettir... dedi. Pleindidé devam etti:

— İstediğin de budur zaten: kızla bir kere konuşmak.. Konuştuktan sonra iş kendiliğinden yürür gider...

Bonaventure, salyaları akarak aptal aptal sordu:

— Nereye gider?

Bu kadar alıklık, Pleindidé'yi fena kızdırmıştı. Hırsla:

— Nereye olacak, dedi, doktora, tabiî...

Ve sonra, akrabasını tek başına bırakarak yerinden fırladı.

— CHAMPİ —

○

AKILSIZLAR

Şehir Tiyatrosu'nun kıymetli endandanı Mahmut Moralı, geçen akşam tiyatroda arkadaşlarıyla sohbet ediyordu:

— Bugün tuhaf bir havadis okudum çocuklar, dedi. Afrikada bir kabile varmış. Erkekler öyler hakimmişler vaziyete ki, onlar ağız açmadıkça karıları lâf bile söyliyemezlermiş!

Vasfi Rıza hemen atıldı:

— Akılsızlar! dedi. Ben onların yerinde olsam, ağzımı bile açmam...

Borçlu

ADAM müflisin biriydi. Adı bile berbat: Endetté... Uçan kuşa borcu vardı. Nihayet, kaldığı bu otelden de, enin de sonunda kovulacaktı tabii. Ama ,bu semte yeni geldiğinden, henüz ne mal olduğunu bilen yoktu. Bir müddet otelciyi idare etti. Lâkin, ne ölecek amcalar ne taşradan gönderilecek paralar, ne arsa satışları, ne tarla hasılâtı otelciyi memnun ve tatmin edemiyordu. O, böyle masalları çok dinlemişti. Bu yüzden, kuşkusu arttıkça artıyordu.

Endetté, üstelik gizli gizli otel odasındaki öteberiyi de münasip saatlerde dışarı taşıyıp satarak geçiniyordu. Günün birinde, artık satacak çöp kalmayınca, doğru gidip başka başka iki kasket aldı. Birini başına geçirdi. Otelciye onunla göründü. Ertesi sabah erkenden, başında öbür kasketle geçtiği için, otel kâtibi onu pek farkedemedi.

Artık otelcinin de şüphesi kalmamıştı. O gün akşam olup da Endetté görünmeyince, daha fazla beklemenin mânasızlığını anladılar. Hemen odaya koştular. Kapı kilitliydi. Bereket, yedek anahtar vardı. Açtılar. Otelci anladı: Kuş uçmuştu. Lâkin kâtip:

— Üzülmeyin, dedi, bavulu odanın ortasında duruyor.

Hemen koştu, bavula yapıştı; ama kaldırmak ne mümkün. Küp gibiydi. Kâtip memnun memnun söylendi:

— İçindekileri satar, alacağımıza mahsup ederiz.

Lâkin bavul da kilitliydi. Çilingir geldi, açtı: Boş... Fakat birdenbire otelci:

— Nasıl olur yahu? dedi, demin kâtip kaldıramadıydı bavulu...

Koşup bavulu muayene edince iş meydana çıktı:

— Hay köpoğlu, dedi, yere çivilemiş! Üste çilingire verdiğimizle kaldık, desene...

— CHAMPİ —

Dünya Karikatürleri

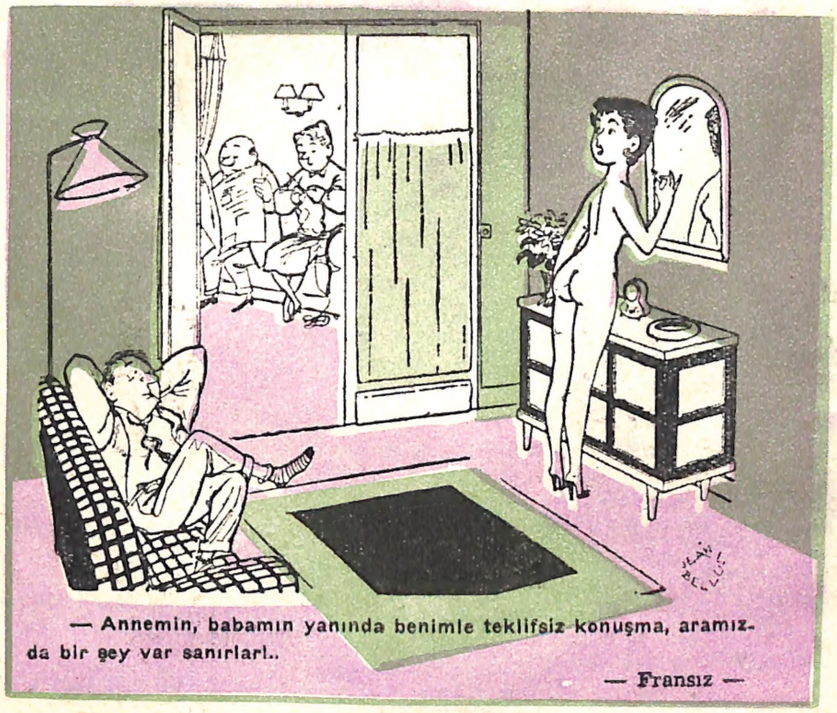

— Annemin, babamın yanında benimle teklifsiz konuşma, aramızda bir şey var sanırlar!..

— Fransız —

MISIRDA:

— Ooo... Yine hükûmet devrilmiş!..

— İtalyan —

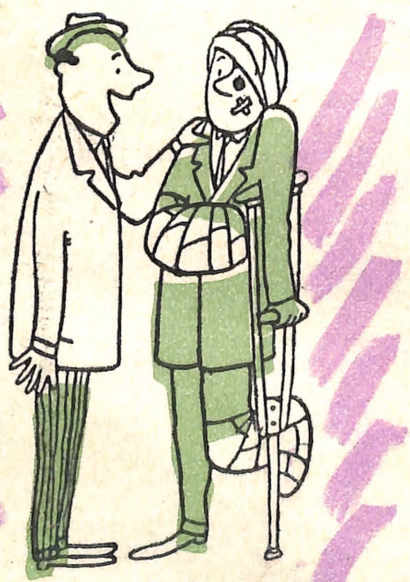

— E, ne var ne yok, ben görmiyeli, âfiyettesin inşallah?!..

— Fransız —

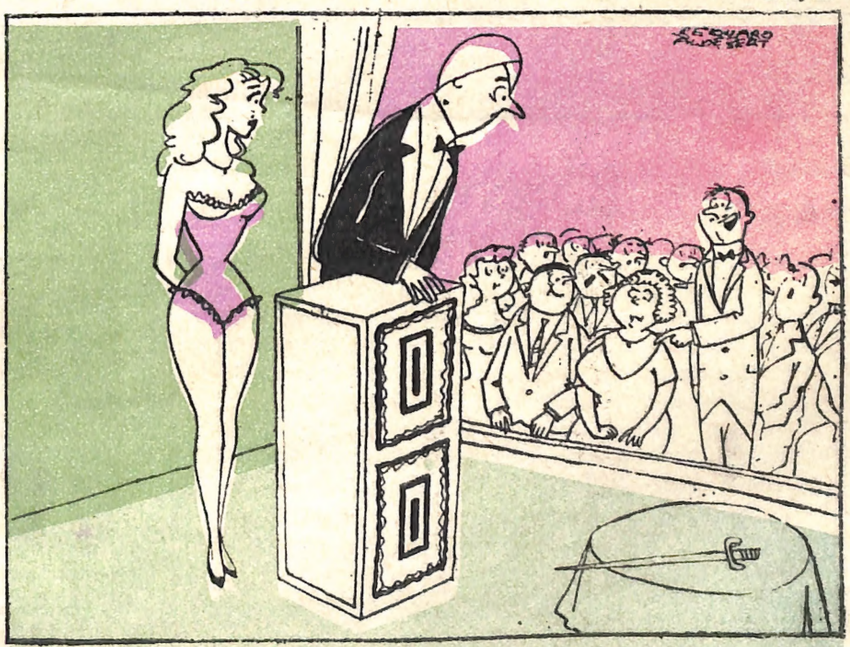

Hokkabaz — Şimdi bu yanımdaki kızı, gözünüzün önünde kaybedeceğim!.

Seyirci — Sen kendine güveniyorsan şu benim karımı kaybet de marifetine inanaytm!..

— Fransız —

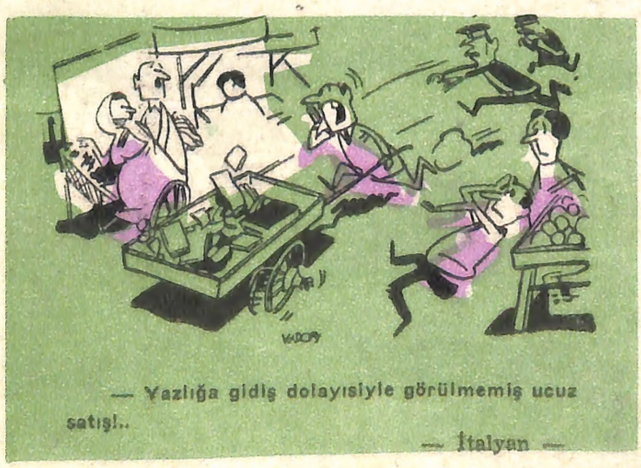

— Yazlığa gidiş dolayısiyle görülmemiş ucuz satış!..

— İtalyan —

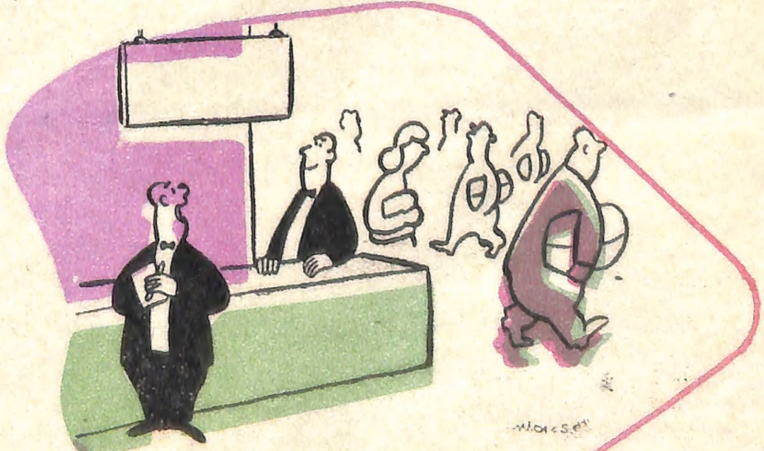

— Kumaşlarımız «hormonlu», «vitaminli» dir... Giyen, gençleşiyor, dinçleşiyor!..

— İtalyan —

GRAFİKA

S-113

Çocuklarınız büyüyor...

Bu çağda, onların, bol vitamin ve kaloriye ihtiyaçları vardır.
Onlara, kalorisi ve A, D vitamini bol SANA yediriniz!

Sana
Kahvaltılık margarini.

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI
Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor, demektir

EN KISA ZAMANDA
OTOMOBİL EHLİYETİ
Almak için
Otokurs
müessesesine kaydolunuz. Motor - trafik - direksiyon dersleri ehliyetli öğretmenler tarafından verilir.
Adres: Osmanbey, Şairnigâr, Samanyolu sok.
Tel: 80900

Yazı işlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER
Basıldığı yer:
ERGAN MATBAASI

Akbaba
siyasi mizah qazetesi

— Bıktım artık: Evleneli altı ay oluyor, daha bir gecesini yanımda geçirmedi!...

— Travaso —